

Beste bezoeker,

De regen vlak voor de start van het zomerse weer heeft de collectieplanten wat respijt gegeven zodat droogte wat minder impact heeft. En we zien natuurlijk liever groenschakeringen dan opgekrulde bladeren in bruin- of geeltinten. Over geel gesproken: bijna lichtgevend geelgroen en zeker de moeite is *Quercus robur* 'Concordia' in de zichttas van de Artoisweide. Je kan er onmogelijk naast kijken.

Deze wandelfiche neemt je mee op een wandeling langs 10 markante bomen en struiken in de collectie. Op onderstaande kaart vind je de locatie en een woordje uitleg vind je op de achterzijde. Om de geselecteerde planten gemakkelijk terug te vinden op het terrein kregen ze rode nummerbordjes van 1 tot 10. Maar voel je zeker niet verplicht de nummers in volgorde af te stappen.

Veel ontdekkingsplezier!

1: *Gymnocladus dioicus*: Deze boom uit het midden van de Verenigde Staten is gekend als de Kentucky coffee-tree omdat de eerste kolonisten in Kentucky de zaden roosterden om er een inferieure drank ter vervanging van koffie van te maken. Bij ons kreeg hij de sprekende naam Doodsbeenderenboom vanwege zijn stakerige twijgen en wat morbide uitzicht in de winter. *Dioicus* betekent tweehuizig en wil zeggen dat er mannelijke en vrouwelijke exemplaren bestaan. Dit is een vrouwelijk exemplaar. De dubbelgeveerde bladeren kunnen tot 75 cm lang worden en ontluiken nu mooi met een rozerode tot bronskleurige schijn. De schors schilfert af in langwerpige plaatjes.

2: *Magnolia 'Aashild Kalleberg'*: Deze cultivar is vermoedelijk een hybride van *Magnolia tripetala* en *Magnolia sieboldii*. Van *Magnolia tripetala* hebben de bloemen de ietwat verfrommelde tepalen en de afwijkende geur. Het is een opgaande kleine boom met opvallende, witte bloemen die sterk geuren. Ze openen als een tulp en vallen nadien open met een diameter tot 25 cm. De meeldraden hebben een dieprode kleur en lijken op die van *Magnolia sieboldii*. Olav Kalleberg, een Magnoliaspecialist uit Noorwegen noemde deze selectie naar zijn vrouw Aashild.

3: *Liriodendron 'Chapel Hill'*: Het geslacht *Liriodendron* kent 2 soorten: de alom gekende Tulpenboom *Liriodendron tulipifera* uit het oosten van Noord-Amerika en de zeldzame *Liriodendron chinensis* uit China. Deze boom is een kruising van beide soorten en een duidelijk voorbeeld van het heterosis-effect bij hybriden: hij groeit nog krachtiger dan de ouders, bloeit rijkelijker én al op jonge leeftijd. De tulpvormige bloemen zijn geeloranje. Let op de imposante meeldraden en natuurlijk op het uniek gelobde blad: het lijkt wel of iemand er telkens een stuk uitgeknipt heeft.

4: *Magnolia macrophylla subsp. ashei*: Zoals de wetenschappelijke naam al aangeeft heeft deze Magnolia uit het oosten van de Verenigde Staten erg grote bladeren. Als je de bladbasis bekijkt zie je dat die geoord is. De bladonderzijde is zilverblauw en zacht behaard. De bloei is eerder schaars maar wel indrukwekkend door de grootte van de witte kelkvormige bloemen die een diameter van 30 cm kunnen hebben. Ze hebben een aangename frisse geur.

5: *Kalmia latifolia 'Olympic Fire'*: Net als de andere geslachten binnen de Heidefamilie (Ericaceae) houdt *Kalmia* van een zure bodem. *Kalmia latifolia* heeft een breed langwerpig glanzend blad en bloeit nu prachtig met tuilen van wel 20 tot 30 komvormige zachtroze bloemen die in knop nog donkerroze zijn. De teruggebogen meeldraden vormen een mooi patroon en schieten los op het moment dat een bij de bloem bezoekt. Vanwege de gelijkenis van het wintergroene blad met laurier wordt hij in Amerika ook Berglaurier genoemd. Het blad is echter zeer giftig!

6: *Rhododendron 'Madame Masson'*: Deze Rhododendron met glanzend, donkergroen blad is een oude Franse kruising van *R. catawbiense* met *R. ponticum*. De selectie dateert al van 1849 en wordt nog steeds frequent toegepast in tuinen en parken omdat het een gemakkelijke plant is die bovendien prachtig bloeit in mei-juni. De bloemen vallen op door de goudgele macule die een mooi contrast vormt met de sneeuwwitte bloem. Het wordt een breed opgaande bossige struik wat handig is om bijvoorbeeld een omheining aan het zicht te onttrekken.

7: *Aesculus wilsonii*: Ernest Wilson (1876-1930) was een vermaard ontdekkingsreiziger en plantenverzamelaar die enorm veel planten uit China geïntroduceerd heeft in Europa en daarom de bijnaam 'Chinese Wilson' kreeg. Deze Chinese paardenkastanje hoort daar ook bij. Typisch zijn de 7 gesteelde deelblaadjes aan de forse, handvormig samengestelde bladeren. Als de bladeren vallen laten ze een groot bladlitteken achter op de twijg. De witte bloeiwijzen (een thyrus) met de lange, uitstekende meeldraden zijn prachtig!

8: *Corylus ferox var. tibetica*: De Himalaya-hazelaar draagt opvallende vruchten die doen denken aan de gestekelde bolsters bij Tamme kastanje maar dan wat kleiner en fijner en opvallend rood van kleur in het begin. *Corylus* en *Castanea* zijn echter niet nauw aan mekaar verwant. *Corylus* behoort tot de Berkenfamilie (Betulaceae) terwijl *Castanea* in de Beukenfamilie zit (Fagaceae). De variëteit *tibetica* is niet of minder behaard en heeft een minder lange bladtijp.

9: *Sorbus splendens*: Deze mooie Lijsterbes werd in 1995 in Yunnan ontdekt op een hoogte van 2600 meter en werd ook pas recent bij ons geïntroduceerd. In de lente ontluiken de bladeren prachtig rood. Maar nu zijn het de grote, sterk vertakte bloeiwijzen met talrijke, witte bloemetjes die al van ver de aandacht trekken.

10: *Fagus sylvatica 'Rohanii'*: Deze Rode varenbeuk wordt minder groot dan de Gewone beuk: dat komt wellicht door zijn erg donkere blad waardoor de chlorofylkorrels minder makkelijk zonlicht capteren. Hij werd in 1888 als zaailing gevonden in Tsjechië op het domein van de adellijke familie de Rohan. Mogelijk is het een spontane kruising van *Fagus sylvatica* f. *purpurea* met *Fagus sylvatica* var. *heterophylla* (misschien de cultivar 'Aspleniifolia'). Het blad ontluikt donkerpaars en wordt donkergroen in de zomer. De beukennapjes zijn rozig rood van kleur en contrasteren mooi met het donkere blad.